



## **Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus**

**Pappus von Tratzberg, Franz**

**Ulm, 1725**

Doctrina 1. Desumpta ex cap. 1. & 2. lib. 3. Regum, in quibus describitur Davidis senium, frigus membrorum, electio Abisag in conjugem. Salomonis inauguratio rejectô Adoniâ. Testamentum Davidis, ...

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

## FASCICULUS XLII.

## Doctrinarum Moralium &amp; Asceticarum.

## Doctrina I.

Desumpta ex cap. 1. & 2. lib. 3. Regum, in quibus describitur Davidis senium, frigus membrorum, electio Abisag in conjugem. Salomonis inauguratio rejecto Adonia. Testamentum Davidis, ejectio Abiathar a gradu Sacerdotii, cedes Joab.

N. 281. Considera 1.

**A**Dmirabile illud frigus, quod Davidis membra in senectute nondum decrepita dicitur occupasse. eò effectu, ut testetur S. Scriptura cit. capite: *Cum aperiretur vestibus, non calefiebat.* Sin autem tanti frigoris & algoris causam inquiras? reponet Abulensis, utriusque Glossæ sententiam secutus; illud natum esse ex timore, quò vidit Angelum percutientem numeratò Populò: *Timuit enim valde, & cecidit in terram, & in tantum conturbatus est: quòd usque ad mortem mansit in eo timor, & infrigatio.* Jam verò Christiane Lector, si David unicò aspectu irati Angeli tantò percussus est timore, ut calor naturalis eum usque ad horam mortis ferme penitus dereliquerit; quantus terror est futurus, quando non Angelus, sed ipse Angelorum Princeps, & Rex tremendæ Majestatis est venturus, stringens rigidissimæ Justitiæ gladium, quem nullæ mitigare preces, nulla patrocinia inflectere, nulla sopire munera poterunt? si integra cohors animosorum militum corrui ante Christum, nimio timore prostrata, quando in forma servi eis obviam factus, blandeque allocutus dixit: *Ego sum.* Quid tunc fiet, quando Ille in forma irati Judicis apparebit, nil nisi mera fulgura contra impios locuturus? Apocalypseos 6. legitur: *dicturos esse impios montibus & petris: Cadite super nos, & abscondite nos a facie Sedentis super thronum.* Quid quæso terribilius ruinâ montis? hæc tamen foret eis solatio. Nec tantum dicent montibus: *Opprimite, sed abscondite nos,* quasi satius ipsis foret, gestare montium pondus, quam ferre faciem irati Judicis, & audire ejus horrendam vocem dicentis: *ò Christiane! bestiis ingrator, nonne tibi ani-*

animam infudi, essentia meæ simillimam, tu verò effrenes passionum tuarum stimulos secutus, eam adeò defœdâsti, ut in bestiam degenerâsse videretur. Nonne in fidelem tui corporis custodem unum ex Paradisi Principibus consignavi tibi, tu verò posthabitâ ejus custodiâ, spretis ejus consiliis, rejectis ejus monitis, ejus præsentiam inhonorâsti? nonne sexcentas creaturas in tui obsequium destinavi, quibus tamen omnibus in mei contumeliam abusus es? quoties peccata à te commissa gratiosè condonavi, ut tandem in meo servitio constans perdurares? quoties paternis flagellorum ictibus te è via perditionis reducere conatus sum, ut velut ovem perditam adjungerem Electorem gregi? sed hæc omnia profuere non plus, quam ut majoribus adhuc peccatis mihi esses injurius. Cerne nunc impurissimæ carnis tuæ spurcitas, quibus imaginem meam conspurcâsti. Cerne innumeras fraudes & fallacias, quibus fratres meos damnificâsti. Cerne mille intemperantias, quibus dona mea obligurivisti. Audi horrendas illas blasphemias, quibus Nomen meum affecisti, audi verba obscœna, quibus pusillos scandalizâsti. Audi detractiones, quibus proximorum famam denigrâsti. Hæc omnia me tacente clamant vindictam contra te. Propheta Daniel tantùm in visione imaginaria Christum in extremo Judicio venturum, & talia fortè loquentem contemplatus, testatur de se c. 7. *Horrui spiritus meus.* Quid ergo continget peccatori, cui dabitur re ipsâ audire, & videre illa? si fortissimæ tremunt columnæ, per umbram tantummodo territæ, quomodo tunc fragiles stabunt arundines? igitur Christiane Lector, si cupis ardorem malorum passionum, præsertim luxuriæ extinguere, supremi Judicis tremendum tibi vultum & vocem meditare, fiet inde; ut sacro castitatis frigore affecta membra, nullis tentationibus ad venereos calores sint permovenda, sicque Davidem imitaberis, de quo versu 5. hujus capititis asserit S. Scripturæ textus: quòd formosissimæ puellæ Abisag copulatus, nullum unquam cum ea carnale habuerit commercium. Quin imò non tantùm carnalia in te extinguere vitia, sed etiam spiritualia, inter quæ Primatum possidet *Superbia & Ambitio.* Quare si regnandi cupido *instar Adonie* te incendat, ocius tremendum illum Judicem cogita, qui de ambitiosis in extremo Judicio hanc feret sententiam: *Discedite à me maledicti in Ignem æternum &c.*

*Considera 2.* Plurimis Christianis idem evenire, quod Scripturâ teste cap. 2. evenerat Sacerdoti *Abiathar*, qui partes ambitiosi *Adoniae* secutus, *Salomonis* vindictam in se provocavit, audiens ab illo: *siquidem vir mortis es tu, sed hodie te non interficiam, quia portasti Arcam Domini &c.* Ita illi, partes Mundi sæpè per flagitia & peccata secuti, haud dubiè æternâ morte à divino *Salomone* mulctarentur: nî per Sacram Communionem Eucharisticas Species (quæ ceû *Arca Domini* cœleste *Manna* continent) in suis labiis & stomacho portassent. Quare *S. Laurent. Justin.* in Serm. de Eucharist. ad sanguinem Agni paschalis alludens, quò Deus à Populo suo portarum postes tingi voluit, Christianos sacrum convivium accedentes talibûs alloquitur verbis: *neque tibi percussor Angelus nocere valebit, si Agni istius saginatus fueris Edulô.* Pulchrè etiam ad propositum nostrum asserit *Albertus M.* tract. c. 2. supra illa verba *Apocal.* nolite nocere terræ & mari &c. *consignari debet Christo, qui est de familia Christi & sanguinis ejus, quia non consignati percutimur.* Est profectò Eucharistica isthæc *Arca*, devotè à Christiano portata, opus illud, intuitu cujus ait *Habacuc* ad Deum: *cum iratus fueris misericordie recordaberis.* Hinc Christiane Lector, qui toties peccatis tuis divinam provocasti vindictam: ut vitam conserves, & pœnam effugias æternam, frequentem hanc *Arca* per devotam communionem porta. *Per devotam inquam communionem:* aliàs indignè portans, iudicium portabis tibi, experturus idem, quod v. 29. citati cap. *Joabo* accidit, qui licet ad *Tabernaculum Domini* confugerit, apprehendens cornu Altaris, mortis tamen telum non effugit, tangens Sacratum locum manibûs sanguine *Abner* & *Amasæ* pollutis.

## Doctrina 2.

*Desumpta ex cap. 3. 4. & 5. lib. 3. Regum, in quibus describitur Oratio Salomonis à Deo exaudita, collata ei sapientia in lite mulierum per admirandam sententiam comprobata. Salomonis pactum cum Hira de Lignis & operariis, ad edificium Templi requisitis &c.*

*N. 283. Considera 1.* **S**alomonem à Deo audientem: postula à me, quod vis, ut dem tibi, cap. 3. v. 5. Non petiisse regales Thesuros, non insignes de hostibus triumphos, non novas Regiones, quibus dominaretur, non multos & seros Posterios, sed unicam petiisse sapien-